

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**Збірник тез наукових доповідей
Випуск 1**

Харків
2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Кібальчич Анастасія. Асоціативно-образний компонент концепту «вино» у «Кентерберійських оповідях» Джефрі Чосера	35
Кобякова Діана. До питання про статус терміну «ecology»	37
Ковалевська Дар'я. Філософське поняття диспозиційності в лінгвістичному вимірі	38
Kolodiazna Anastasia. Linguistic Means of Conveying the Modality of Worldview Perception in English Drama	39
Костіна Тетяна. Рецепція античності в художній літературі	40
Кузіна Поліна. Відео-формат сучасного англомовного кулінарного дискурсу	41
Кузьміна Аліна. Автомобільні неологізми в сучасній англійській мові	42
Кукленко Марина. Застосування автентичних відеоматеріалів на уроках англійської мови в середній школі як засіб мотивації учнів	43
Кукленко Олександр. Формування англомовної лексичної компетентності учнів старшого юнацького віку через застосування інформаційних технологій	44
Курська Інна. Формування лексики інтернет-дискурсу	45
Лобунець Маргарита. Поетика заголовку роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	46
Ломонос Вікторія. Комісивні мовні акти	47
Мазарук Марія. Лінгвокультурний аспект у сучасній лінгвістиці	48
Мазурова Катерина. Художній текст як інтердискурс	49
Мамедова Сусана. Англоязычный речевой этикет как объект лингвистического исследования	50
Манжас Катерина. Комп'ютерний дискурс як самостійна область дослідження	51
Маркіна Тетяна. Щодо питання формульності сюжетів анімаційних фільмів	52
Марущенко Юлія. Витоки паремій англійської мови зі значенням «їжа»	53
Машир Вікторія. Функція і роль шекспірівського претекста в драматургії Тома Стоппарда («Розенкранц і Гільденстерн мертві»)	54
Михайлова Тетяна. Мовні засоби створення образу «прихованого» негативного персонажа у творі Д. Брауна	55
Мозгова Олена. Поняття терміна у сучасній науковій парадигмі	56
Москаленко Єлизавета. Порада як об'єкт лінгвістичних досліджень	57
Моторикіна Ірина. Семантична характеристика дієслів, що вводять пряму мову, в оповіданнях А.Крісті	59
Мужевенко Вікторія. Полісемія в рекламному тексті	60
Науменко Наталія. Реклама як комунікативний феномен	61
Невольниченко Ліна. Проблеми ідентичності в романі Е. Берджеса «Механічний апельсин»	62
Павлікова Анна. Персонаж у літературознавстві	63
Паніна Людмила. Основні засоби невербальної Інтернет-комунікації	64
Пензіна Поліна. Конструювання ідентичності в художньому дискурсі	65
Петрушова Лідія. Поняття лінгвокультурного концепту	66

ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО КОНЦЕПТУ

Лідія ПЕТРУШОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент В.Л. Лаврухіна

Концепт є одним з ключових понять гуманітарного знання. Він відноситься до тих розумових категорій, які неможна побачити очима чи зафіксувати іншими органами чуття, що надає великий простір для його тлумачення. Однак, незважаючи на те, що поняття «концепт» можна вважати вже сформульованим, його зміст істотно варіюється в концепціях різних наукових шкіл і окремих вчених.

Термін «концепт», що дійшов до наших часів з трудів філософів середньовіччя П. Абеляра та І. Солсберрійського, виявився актуальним для розуміння процесів, що відбуваються нині в сучасній культурі. Відновлення терміну концепт в ХХ в. було здійснено рядом гуманітарних дисциплін (у математики в цьому сенсі особливий статус), і тому концепт сьогодні має кілька позицій розгляду: філософську, лінгвокогнітивну (психолінгвістичну) і лінгвокультурологічну.

Як лінгвокультурне явище концепт представляє собою певне ментальне утворення, що має семантичну роздробленість, національно-культурне маркування, зафіксоване в мовній формі. Іншими словами також можна сказати, що лінгвокультурний концепт – це одиниця, призначення якої полягає в об'єднанні в єдине ціле наукових пошуків у галузі культури, свідомості й мовознавчих студій. Такий концепт – культурно детермінований виразник свідомості, зафіксований у мові. Він, як згусток вербалізованого смислу, відображає лінгвоменталітет певного етносу, який утворюється сукупністю лінгвоконцептів і не існує поза форм рідної мови. Найважливішою якістю концепту для вираження ментальності народу є його здатність концентрувати в собі результати мислення в образно-оціночному і ціннісно-орієнтованому поданні. З точки зору лінгвокультурології концепт визнається базовою одиницею етнокультури.

Концепт став об'єктом значної кількості наукових праць. Його дослідженням займалися такі вчені, як С.А. Аскольдов-Алексєєв, В.І. Карасик, З.Д. Попова, І.А. Стернін, С.Ю. Степанов та ін. Вперше визначення «концепту» дав у 1928 р С.А. Аскольдов-Алексєєв. У своїй роботі «Концепт і слово» він виділив такі види концептів як пізнавальний та художній. В.І. Карасик характеризує концепт, як основну одиницю лінгвокультурології, що являє собою багатовимірне смислове утворення, в якому виділяються ціннісна, образна й понятійна сторони. С.Г. Воркачев підкреслює етнокультурну специфіку концепту.

Отже, лінгвокультурний концепт – це ментальна одиниця, елемент свідомості, який відіграє роль посередника між культурою й мовою. Саме у свідомість надходить культурна інформація, де вона відповідає за вибір мовних засобів, що передають інформацію в конкретній комунікативній ситуації для реалізації певної комунікативної мети.